Dosar nr. 2-2219/23
Nr. electronic 2-23016536-12-2-02022023

HOTĂRÎRE
în numele Legii

23 mai 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Centru
instanța compusa din:
Președintele ședinței, judecător Furdui Angela
Grefier Didencu Valentin

Cu participarea: reprezentantului reclamantului Ouș Iurie - avocatul Mișcoi Mihail, în baza mandatului avocațial seria ***** și reprezentantul pârâtului S.R.L. „Radeva-Grup” – Guțanu Iurie, în baza procurii *****

În lipsa: reclamantului Ouș Iurie și pârâtului Pascari Alexandru, procedura înștiințării legale în privința căror a fost respectată

examinând în ședință publică în procedură contencioasă cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Ouș Iurie, prin intermediul avocatului Mișcoi Mihail împotriva S.R.L. „Radeva-Grup” și Pascari Alexandru cu privire la încasarea, în mod solidar, a prejudiciului material și moral cauzat prin contravenție, dobânzii de întârziere, compensarea cheltuielilor de evaluare și a cheltuielilor de judecată,

a constatat :

Argumentele participanților la proces:

La 01 februarie 2023, Ouș Iurie, prin intermediul avocatului Mișcoi Mihail a depus cerere de chemare în judecată împotriva S.R.L. „Radeva-Grup” și Pascari Alexandru cu privire la încasarea, în mod solidar, a prejudiciului material și moral cauzat prin contravenție, dobânzii de întârziere, compensarea cheltuielilor de evaluare și a cheltuielilor de judecată.

În susținerea acțiunii a indicat că la 16 aprilie 2021, aproximativ ora 11:30 pe teritoriul S.R.L. „Radeva-Grup”, angajatul întreprinderii Pascari Alexandru, în calitate de conducător încărcător, conducând stivuitorul de marca ***** care aparține cu drept de proprietate S.R.L. „Radeva-Grup”, ieșind de pe un teritoriu adiacent la drumul public, nu a cedat trecerea autovehiculului de model „***** ***** n/î *****, care aparține cu drept de proprietate lui Ouș Iurie.

Menționează că imediat după producerea accidentului rutier, Ouș Iurie, a apelat la SNUAU 112 și a solicitat intervenția poliției pentru a constata și examina evenimentul produs. În consecință, a fost pornit un proces contravențional, iar prin decizia agentului constatator fixată în procesul-verbal seria *****din 16 aprilie 2021, angajatul pârâtului S.R.L. „Radeva-Grup” - Pascari Alexandru a fost recunoscut vinovat în producerea accidentului rutier și în săvârșirea contravenției prevăzută de art. 242 alin. (2) Cod contravențional, fiindu-i aplicată o amendă în cuantum de 1200 lei și 6 puncte de penalizare.

Afirmă că la 04 mai 2021, Pascari Alexandru a depus contestație împotriva deciziei agentului constatator fixată în procesul-verbal cu privire la contravenție, înregistrată la Direcția

de Poliție a mun. Chișinău cu nr.4376, iar prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 11 mai 2022 a fost respinsă ca neîntemeiată contestația înaintată de contravenientul Pascari Alexandru.

Notează că nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, contravenientul/copârât Pascari Alexandru a declarat recurs, iar prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2022, s-a respins recursul avocatului Dinu Băgu în interesele contravenientului Pascari Alexandru ca fiind nefondat.

Evidențiază că la 19 aprilie 2021, Ouș Iurie a depus cerere către S.R.L. „Expertauto-Plus", prin care a solicitat evaluarea autovehiculului avariat de model „***** ***** n/î *****, în vederea calculării pagubei produse prin accidentul rutier. Totodată a expediat în adresa S.R.L. „Radeva-Grup" notificare, prin care a informat că la 22 aprilie 2021 este preconizată examinarea autovehiculului de model „***** ***** n/î *****, care a fost recepționată de către destinatar la 20 aprilie 2021, fapt confirmat prin semnătura aplicată pe avizul de recepție *****din 19 aprilie 2021.

Indică faptul că la 22 aprilie 2021, expertul-evaluator al S.R.L. „Expertauto-Plus" a examinat autovehiculul menționat și a întocmit Actul de examinare a mijlocului de transport auto nr.1367/04A, în conținutul căruia este stabilit expres care părți componente ale autovehiculului au fost deteriorate în urma accidentării și care metodă de înlăturare și reparație urmează a fi aplicată, actul menționat a fost întocmit în prezența reprezentantului lui Ouș Iurie, aplicând în acest sens semnătura pe actul de evaluare menționat și în prezența reprezentantului S.R.L „Radeva Grup" care a indicat expres că a asistat la examinare și că nu este de acord, aplicând în acest sens semnătura.

Afirmă că respectând normele legale și în scopul stabilirii întinderii prejudiciului, expertul-evaluator a întocmit raportul de evaluare a pagubei nr.1367/04A, aprobat de directorul S.R.L. „Expertauto-Plus".

Menționează că în raport este indicată expres lista și prețul pieselor componente necesare pentru recondiționarea autovehiculului de model „***** ***** n./î *****, lista și prețul materialelor necesare pentru recondiționarea autovehiculului menționat, lista și costul lucrărilor necesare pentru recondiționarea aceluiași autovehicul.

Concluzionează că prejudiciul material cauzat constituie în total suma de 37 926,83 lei, formată din valoarea pieselor componente ale autovehiculului în sumă de 21 998,10 lei, valoarea materialelor în sumă de 3 856,73 lei valoarea materialelor și valoarea manoperei (lucrărilor) în sumă de 12 072 lei.

Notează că la 28 aprilie 2021 a expediat în adresa S.R.L „Radeva Grup" somația nr. 01, prin care a solicitat repararea prejudiciului cauzat lui Ouș Iurie benevol, fără concursul instanțelor de judecată, în cuantum de 500 lei - plata pentru efectuarea Raportului de evaluare a pagubei, 37 926,83 lei- valoarea prejudiciului cauzat în urma deteriorării automobilului „***** ***** n/î *****, care este de fapt costul pentru repararea automobilului deteriorat, 10 000 - prejudiciu moral suferit de către Ouș Iurie din motiv că angajatul S.R.L. „Radeva-Grup" a deteriorat automobilul menționat, a refuzat să repare prejudiciul cauzat, reprezentanții întreprinderii manifestând un comportament agresiv și de rea credință în raport cu păgubitul, 2000 lei - cheltuieli de asistență juridică suportate de către Ouș Iurie din cauza refuzului S.R.L. „Radeva-Grup" de a repara prejudiciul pe cale amiabilă.

Indică faptul că la 04 mai 2021, S.R.L „Radeva Grup" prin răspunsul nr. 14-J l-a informat pe Ouș Iurie că nu este de acord cu valoarea prejudiciului stabilit prin Raportul de evaluare a pagubei nr.1367/04A, actul de examinare din 22 aprilie 2021, menționând că va fi solicitată o

altă expertiză extrajudiciară în vederea identificării prejudiciului real care i-a fost cauzat proprietarului automobilului „***** ***** n/î *****. Suplimentar, i-a fost adus la cunoștință faptul că decizia agentului constatator adoptată pe marginea accidentului produs la 16 aprilie 2022 a fost contestată în instanța de judecată competentă.

Relatează că la 17 mai 2021, a expediat suplimentar în adresa S.R.L „Radeva Grup" somația nr.02, prin care a solicitat repetat să repare prejudiciul cauzat în cuantum total de 50 426,83 lei sau să comunice cuantumul despăgubirii constatat de către expertul contractat de către aceasta, indicând că în ambele cazuri, a menționat că în cazul în care nu va repara prejudiciul cauzat, va solicita în instanța de judecată repararea prejudiciului, precum și dobânda de întârziere legală.

Afirmă că la 27 mai 2021, în adresa reclamantului a parvenit scrisoarea nr. 17-J din 19 mai 2021, prin care a fost informat despre faptul că la 26 mai 2021, ora 10:00 va avea loc expertizarea autovehiculului deteriorat de către S.R.L. „Expert Centru", astfel, a mers la sediul S.R.L „Radeva Grup" pentru a negocia o tranzacție de împăcare, însă reprezentanții ultimei au refuzat soluționarea litigiului pe cale amiabilă. Ulterior, încercând a soluționa litigiul pe cale amiabilă, or, identificarea unui expert judiciar ales de ambele părți și ajungerea la un numitor comun cu privire la cuantumul prejudiciului cauzat reclamantului, însă, manifestând un comportament indiferent, reprezentantul S.R.L „Radeva Grup" a refuzat orice posibilitate de soluționare amiabilă a litigiului.

Relevă că în pofida faptului că există o decizie irevocabilă în privința angajatului S.R.L „Radeva Grup" - Pascari Alexandru, prin care a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzută la art. 242 alin. (2) Cod contravențional, care a soldat la deteriorarea automobilului de model „***** ***** n./î *****, S.R.L „Radeva Grup" și Pascari Alexandru nu recunosc mărimea prejudiciului și refuză în achitarea acestuia. Fiindu-i adus la cunoștință că în cazul în care nu este de acord cu cuantumul prejudiciului calculat de către evaluatorul/expertul independent contractat de către Ouș Iurie, este în drept să solicite o altă expertiză la un evaluator/expert ales, care deține competența necesară în domeniu, însă nici acest lucru nu l-a făcut. În asemenea condiții, consideră că S.R.L „Radeva Grup" se eschivează de la repararea prejudiciului.

Referitor la faptul că copârâții consideră cuantumul prejudiciului stabilit prin raportul de evaluare nr.1367/04A, fiind unul exagerat, evidențiază că acestora le-a fost oferită posibilitatea să se adreseze la un alt evaluator independent, însă până în prezent a ignorat acest fapt, tergiversând executarea obligațiilor care s-au născut din contravenție. Mai mult ca atât, raportul de evaluare nr.1367/04A a fost întocmit în conformitate cu Legea nr. 989 din 18.04.2002 cu privire la activitatea de evaluare.

Prin urmare, susține că răspunderea S.R.L „Radeva Grup" se impune prin raționamentele impuse de lege, or, în prim plan Pascari Alexandru este angajatul său, iar stivuitorul cu care a fost cauzat prejudiciul aparține cu drept de proprietate S.R.L „Radeva Grup".

Totodată, menționează că S.R.L „Radeva Grup" a fost somată referitor la faptul că în cazul în care nu o să reparare prejudiciul cauzat, păgubitul va înainta acțiune în instanța de judecată, la fel că va solicita, inclusiv și încasarea din contul S.R.L „Radeva Grup" a dobânzii de întârziere legale.

Învederează faptul că S.R.L „Radeva Grup" a recepționat somația reclamantului din 30 aprilie 2021 cu privire la repararea prejudiciului pe cale amiabilă, fiind informată de prevederile art. 2025 alin. (6) Cod civil, fapt confirmat prin avizul de recepție seria ***** din 28 aprilie 2021 și prin răspunsul la somație nr. 14-J din 04 mai 2021.

Prin urmare, constată faptul că copârâții, începând cu 30 aprilie 2021 și până în prezent, datorează dobândă de întârziere în cuantum total de 11693,31 lei.

Evidențiază faptul că prin fapta ilicită a contravenientului, precum și prin atitudinea neglijentă a pârâtei, reclamantului i-a fost cauzat un prejudiciu moral, pe care îl estimează la suma de 10000 lei.

Menționează că după producerea accidentului copârâții au manifestat un comportament de rea credință, au dus în eroare reclamantul cu privire la repararea prejudiciului, iar apoi prin diverse metode, inclusiv contestarea deciziei agentului constatator, au încercat să se eschiveze de la obligațiunea de reparare a prejudiciului, în realitate, copârâții au manifestai indiferență totală față de prejudiciul cauzat și prin mijloace dolosive a indus reclamantul în eroare.

Astfel, faptul producerii accidentului, comportamentul copârâților de rea credință a generat un prejudiciu nepatrimonial reclamantului manifestat prin sentimentul de neputință, sentiment de frustrare, nedreptate și umilință, starea de incertitudine de lungă durată, reclamantul, până în prezent se află într-o stare permanentă de disconfort și retrăire, nu poate savura modul obișnuit de trai, simțindu-se, totodată, și incapabil de a se bucura în modul cuvenit de garanțiile prescrise de lege, or, după accidentul rutier și până în prezent prejudiciul său încă nu este reparat.

La fel, pretinde că are o stare de dezamăgire și neîncredere în raport cu valorile față de care el este atașat, inclusiv modurile de protecție a acestor valori, acesta nu se poate bucura de siguranță și nu poate conta pe așteptările pe care ar fi fost îndreptățit să conteze în situația în care încălcarea nu ar fi survenit. Consideră că va constitui o satisfacție echitabilă pentru cauzarea prejudiciului moral reparația prejudiciului în echivalent bănesc în sumă totală de 10 000 lei.

În drept, își întemeiază acțiunea în baza art. art. 9 alin. (1), alin. (2), lit. f), 10 alin. (1), 11 alin. (1)-(2), 19 alin. (1)-(2), (5), 776, 1998 alin. (1), (3), 2005 alin. (1)-(2), 2013 alin. (1)-(2), 2025 alin. (6), 2036 alin. (1)-(2) Cod civil, art. 45 Cod contravențional.

Solicită încasarea, în mod solidar, din contul copârâților S.R.L. „Radeva-Grup” și Pascari Alexandru a prejudiciului material suma de 37926,83 lei, prejudiciului moral cauzat prin contravenție în cuantum de 10 000 lei, dobânzii de întârziere în sumă de 11693,31 lei, compensarea cheltuielilor de evaluare în sumă de 500 lei și a cheltuielilor de judecată pentru taxa de stat și pentru asistență juridică.

La 05 aprilie 2023, prin intermediul Direcției de evidență și documentare procesuală a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, reprezentantul pârâtului S.R.L. „Radeva-Grup” a depus referință, prin care a solicitat respingerea acțiunii formulate (f. d. 82-89).

Invocând prevederile art. 2013 alin. (l) și (2) Cod civil, susține că debitor în cadrul obligației de reparare a prejudiciului cauzat de un izvor de pericol sporit este posesorul izvorului. Tot aici, nu se consideră posesor al izvorului de pericol sporit persoana care efectuează exploatarea acestuia în virtutea raporturilor de muncă.

În acest sens, menționează că pct. 13 al Hotărârii Plenului CSJ nr. 6 din 04 iulie 2005 „Cu privire la practica aplicării de către instanțele judecătorești a legislației materiale despre încasarea prejudiciului cauzat prin vătămare a integrității corporale sau altă vătămare a sănătății ori prin deces” prevede că nu este recunoscută posesor al sursei de pericol sporit persoana care deservește mijlocul de transport sau îl conduce în virtutea raporturilor de muncă cu posesorul sursei. Pentru prejudiciul cauza de izvorul de pericol sporit care se află în exploatarea salariatului în virtutea raporturilor de muncă cu posesorul, salariatul răspunde față de angajatorul său potrivit reglementărilor dreptului muncii, care prevăd răspunderea materială în prezența vinovăției salariatului (art. 337 - 339 Codul muncii).

Notând prevederile art. 2005 alin. (1) și (3) Cod civil, afirmă că legiuitorul impune, în mod direct, răspunderea comitentului pentru prejudiciul cauzat de prepusul său, la caz, răspunderea S.R.L. ,,Radeva-Grup" pentru dauna produsă de angajatul său - Pascari Alexandru. Vorbind doctrinal, instituirea unei asemenea răspunderi se justifică prin faptul că prepusul îndeplinind funcțiile încredințate, acționează din numele comitentului. Ca urmare a acestui fapt, legiuitorul a statuat că prejudiciul cauzat de prepus, în exercițiul funcțiilor încredințate se consideră a fi cauzat prin acțiunile comitentului S.R.L. ,,Radeva-Grup". Salariatul care a cauzat prejudiciul în exercițiul funcțiilor încredințate, în calitate de prepus al angajatorului, răspunde în ordine de regres, față de comitentul său, potrivit prevederilor legislației muncii, care în anumite cazuri limitează răspunderea. La caz, Pascari Alexandru, fiind angajat al S.R.L. ,,Radeva-Grup", poartă răspundere fața de comitentul său, S.R.L. ,,Radeva-Grup" în conformitate cu art. 336 Codul muncii.

În atare circumstanțe, susține că reclamantul Ouș Iurie nu este în drept să formuleze pretenții față de Pascari Alexandru, fie de unul singur fie în mod solidar cu angajatorul său, deoarece pentru prejudiciul cauzat în urma exercitării atribuțiilor de serviciu, ce i-au fost încredințate de S.R.L. ,,Radeva-Grup", răspunde aceasta din urmă, care în ipoteza admiterii integrale sau parțiale a acțiunii ar fi în drept să formuleze pretenții în ordine de regres față de salariatul său - Pascari Alexandru, în baza legislației muncii.

Relatează că la momentul săvârșirii faptei prejudiciabile de către pârâtul Pascari Alexandru, acesta se afla în relații de muncă, adică în relații de subordonare cu S.R.L. ,,Radeva-Grup" și acțiunile sale au legătură directă cu funcția încredințată. Acest fapt este unul crucial pentru angajarea răspunderii S.R.L. ,,Radeva-Grup" pentru faptele angajatului său - Pascari Alexandru. Așa fiind, responsabil pentru repararea prejudiciului este S.R.L. ,,Radeva-Grup", nu și salariatul său - Pascari Alexandru, ultimul poartă răspunderea materială față de angajatorul S.R.L. ,,Radeva-Grup".

În consolidarea celor relatate, notează prevederile art. 485 alin.(l) lit. a) Cod civil, care stipulează că este prepus în scopul exercitării posesiei, persoana care exercită stăpânirea de fapt nemijlocită asupra bunului în numele posesorului, neavând intenția și fără a fi parte la raportul juridic prevăzut la art. 484 alin. (3), adică neavând calitate de posesor de drept limitat. Alineatul (2) din același art. 485 raportează la categoria de prepus, în special, salariatul posesorului.

Susține că în speță, salariatul Pascari Alexandru, având calitate de prepus, a exercitat stăpânirea de fapt nemijlocită asupra bunului în numele posesorului (proprietarului) S.R.L. ,,Radeva-Grup" și conducătorul stivuitorului Pascari Alexandru nu a avut calitate de posesor de drept limitat asupra stivuitorului.

Aderent, în condițiile în care legea definește expres persoana responsabilă pentru cauzarea daunelor, nu există obligația solidară (solidaritate pasivă). Obligația este solidară în cazul în care o prestație este datorată de doi sau mai mulți debitori, iar creditorul are dreptul să ceară oricărui codebitor executarea integrală a prestației.

La caz, legislația stabilește expres că responsabil pentru cauzarea prejudiciului și pentru achitarea despăgubirilor este posesorul izvorului de pericol sporit S.R.L. ,,Radeva-Grup" și nu salariatul său - Pascari Alexandru, prin urmare, consideră că pretențiile reclamantului de încasarea solidară a despăgubirilor contravine prevederilor legislației invocate supra.

Concluzionează că Pascari Alexandru nu poate să aibă calitate de copârât, ci trebuie să aibă calitate de intervenient accesoriu, iar cererea de încasare a despăgubirilor, în mod solidar, de la posesorul izvorului de pericol sporit S.R.L. ,,Radeva-Grup" și salariatului său - Pascari Alexandru, contravine legislației. În ipoteza în care există o singură persoană responsabilă pentru

cauzarea prejudiciului, iar legea sau contractul nu prevăd răspunderea solidară a debitorilor, este neîntemeiată pretinderea reclamantului la repararea prejudiciului de la ambii pârâți în mod solidar.

Prin prisma art. 19 alin. (5), 2025 alin. (1)-(2) Cod civil, afirmă că pentru a determina întinderea prejudiciului este necesar să fie determinată pierderea valorii bunului, adică a automobilului avariat. Astfel, trebuie stabilită valoarea părților componente avariate la momentul producerii accidentului (16 aprilie 2021), precum și valoarea rămasă a acestor piese după accident. Diferența între aceste două valori reflectă diminuarea valorii bunurilor și, prin urmare reprezintă cuantumul exact al daunei.

Subsecvent, mărimea reală a prejudiciului poate fi determinată doar în urma unei expertize judiciare auto-tehnice complexe, fiindcă este necesar să fie elucidate unele aspecte din domeniul științei și tehnicii. Astfel de expertiză nu a fost efectuată și implicit nu este prezentată de către reclamant, deși toate elementele componenței delictului civil, inclusiv și mărimea prejudiciului, trebuie probate de către partea care le invocă, în temeiul art. 118 Cod de procedură civilă.

Susține că din acest punct de vedere, trebuie apreciat critic Raportul de evaluare a pagubei nr.1367/04A din 22 aprilie 2021 efectuat de S.R.L. „Expertauto-Plus", care a stabilit valoarea prejudiciului cauzat proprietarului autovehiculului „*****", n/î ***** în sumă de 37 926,83 lei, or în baza formulei de calcul a fost pusă valoarea pieselor noi (Vp - valoarea pieselor), și nu valoarea pieselor uzate cu care a fost echipat automobilul deteriorat în momentul accidentului. Astfel, raportul de evaluare prezentat de către reclamant, nu prezintă decât un cont de plată pentru reparație stabilit în urma examinării vehiculului după accident, și nu determină pierderea valorii bunului, cu care este egală mărimea despăgubirii stipulată în art. 19 și art. 2025 Cod civil. Or reparația în sumă solicitată (37 926,83 lei) nu va repune reclamantul în situația în care s-ar fi aflat dacă accidentul din 16 aprilie 2021 nu se producea, fiindcă reclamantul revine cu automobil echipat cu piese noi și nu cu piese uzate care erau instalate în momentul accidentului. Astfel, reclamantul pretinde la despăgubire, mărimea căreia este mult mai mare decât pierderea reală a valorii automobilului.

Astfel fiind, consideră că revendicările reclamantului bazate pe costul reparației determinat în Raportul de evaluare a pagubei nr. 1367/04A din 22 aprilie 2021, nu are suport juridic și capătă caracterul îmbogățiii fără justă cauză.

Menționează că în conformitate cu art. 19 alin. (3), (5) din Legea cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar nr.68/2016, expertiza extrajudiciară se realizează în afara unui proces judiciar. Din acest motiv, expertiza extrajudiciară poate servi drept material auxiliar pentru o plângere, decizie, negociere, tranzacție de împăcare sau pentru un alt proces de natură extrajudiciară. Așadar, legiuitorul a limitat utilizarea expertizelor extrajudiciare strict doar pentru procese extrajudiciare și în afara unui proces judiciar. Drept consecință, Raportul de evaluare a pagubei nr.1367/04A din 22 aprilie 2021 efectuat de S.R.L. „Expertauto-Plus" nici nu poate servi ca probă în prezenta cauză judiciară.

Afirmă că de fapt, expertul evaluator nici nu s-a bazat pe prevederile Legii nr. 68/2016, or în rubrica „Literatura" a invocat Legea nr. 989/2002 cu privire la activitatea de evaluare și Legea nr. 414/2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule; cea din urmă utilizează cu totul alte metode de a stabili valoarea prejudiciului, decât normele de drept stipulate în art. 19 alin. (5) și art. 2025 alin. (1), (2) Cod civil.

Astfel, consideră că reclamantul nu a prezentat informațiile relevante speței și necesare prin prisma aplicării art. 19 alin. (5) și art. 2025 alin. (1), (2) Cod civil, care sunt: valoarea pieselor deteriorate conform situației la data producerii accidentului 16 aprilie 2021, valoarea rămasă a pieselor, diminuarea valorii pieselor avariate.

Susține că S.R.L. „Radeva-Grup" nu a fost și nu este de acord cu concluziile Raportului de evaluare a pagubei nr.1367/04A din 22 aprilie 2021, exprimând dezacordul său în Actul de examinare a mijlocului de transport auto nr.1637/04A din 22 aprilie 2021, notificând reclamantul despre dezacordul său prin răspunsul nr. 14-J din 04 mai 2021. Totodată, notează că S.R.L. „Radeva-Grup" a solicitat numirea unei expertize în scopul determinării chestiunilor reflectate supra și în vederea elucidării aspectelor importante pentru determinarea pierderii valorii pieselor deteriorate, reclamantul fiind notificat despre acest fapt prin scrisoarea nr.17-J din 19 mai 2021. În pofida faptului dat, reclamantul nu s-a prezentat la data și ora notificată, ceea ce a dus la eșuarea expertizei din 26 mai 2021 și ca efect, au rămas neelucidate chestiunile care vizează valoarea prejudiciului real suportat de către reclamant, fapt confirmat prin procesul-verbal din 26 mai 2021.

Evidențiază că alt aspect care influențează întinderea prejudiciului vizează vinovăția reclamantului Ouș Iurie în producerea accidentului, or s-a adeverit că reclamantul Ouș Iurie a mers pe contrasens, ceea ce a provocat accidentul din 16 aprilie 2021. Direcția de deplasare pe tronsonul unde s-a produs accident, este confirmată pe schema din dosarul contravențional anexată la acțiune. Dacă reclamantul nu ar fi mers pe contrasens, nu se producea accidentul și, respectiv, nu se cauza niciun prejudiciu patrimonial. Pe sectorul de drum în cauză, marcajul rutier prescrie direcția de deplasare permisă, automobilul reclamantului *****, după ciocnirea cu stivuitorul, s-a oprit chiar pe săgeata marcată pe carosabil, orientată în sens opus. În asemenea situații, orice conducător auto, dacă conduce autovehicul cu atenție, ar fi înțeles că merge pe contrasens, și trebuie să ia măsuri adecvate situației create, să reducă viteza până la maxim sau să se oprească, și, respectând măsurile de precauție, să continue deplasarea în direcția permisă, deci strict în direcția săgeții. Astfel de măsuri de precauție reclamantul nu a întreprins și manifestând profundă lipsă de prudență, a continuat deplasarea pe contrasens, în rezultatul căruia s-a produs accidentul din 16 aprilie 2021.

Privind circumstanțele cauzei prin prisma art. 20 alin. (4) Cod civil coroborat cu art. 2026 alin. (2) Cod civil, solicită să fie micșorată mărimea despăgubirii indiferent care ar fi ea, cu cel puțin cu 50%, deoarece culpa gravă a reclamantului Ouș Iurie a contribuit la producerea prejudiciului în urma accidentului din 16 aprilie 2021, care a fost provocat, în mare parte, prin faptul că persoana păgubită a mers pe contrasens cu o profundă lipsă de prudență.

Aderent la cele relatate în privința netemeiniciei despăgubirii solicitate de reclamant, consideră că sunt neîntemeiate și pretențiile reclamantului de încasare a dobânzilor de întârziere în sumă de 11 693,31 lei, fiindcă dobânda de întârziere se calculează din suma despăgubirii, care în situația din speță nu este certă și clară, ceea ce face imposibil calculul exact și corect al dobânzilor în temeiul prevederilor art. 2025 alin. (6) Cod civil.

Invocând art. 1422 Cod civil (în redacția până la 01 martie 2019) menționează că prejudiciul moral se compensează numai în cazul provocării acestuia prin fapte ce atentează și lezează drepturile personale nepatrimoniale, adică prejudiciul este moral numai dacă este urmare a încălcării unor valori de aceeași natură. De asemenea, din norma de drept enunțată rezultă că se admite compensarea prejudiciului moral cauzat prin lezarea drepturilor patrimoniale numai în cazurile expres prevăzute de lege.

Așadar, consideră că odată ce prejudiciul este suferit din cauza unei fapte recunoscute de lege ca una care îndreptățește la repararea prejudiciului, ține de libertatea reclamantei să scoată în evidență toate capetele de prejudiciu, adică toate formele în care el a suferit din punct de vedere fizic și psihic.

Reiterează că alt aspect important ține de probarea prejudiciului moral, pretins a fi suportat de către reclamant, or, în conformitate cu art. 118 Cod de procedură civilă, sarcina probei este obligația care revine oricărui participant la proces de a face dovada oricărei împrejurări sau fapte ce constituie obiectul probațiunii, însă cu toate acestea, reclamantul Ouș Iurie nu a prezentat nicio probă, precum că i-a fost cauzat prejudiciul nepatrimonial sub formă de suferințe psihice sau fizice, așa cum este definit de art. 19 alin. (3) Cod civil, caracterul și gravitatea acestor suferințe.

Astfel, reclamantul Ouș Iurie pretinde că i-a fost lezat un drept patrimonial, însă compensarea prejudiciului moral cauzat prin lezarea drepturilor patrimoniale se admite numai în cazurile prevăzute expres de lege. Ținând cont de faptul că alte temeiuri prevăzute de lege pentru repararea prejudiciului moral nu se atestă, catalogheză că pretențiile reclamantului în partea compensării prejudiciului moral sunt neîntemeiate.

Relatează că este de evidențiat că, deși orice persoana trece prin suferințe în multe situații din viață, inclusiv în cazul faptelor ilicite la care este expusă, aceasta încă nu o îndreptățește să solicite despăgubiri. Persoana poate cere doar în cazurile prevăzute de lege și în condițiile legale privind răspunderea.

Concluzionează că sunt neîntemeiate cerințele reclamantului privind încasarea despăgubirilor în sumă de 10 000 lei pentru prejudiciului moral care ar fi fost suferit de către acesta în urma accidentului din 16 aprilie 2021.

Prin prisma art. 96 alin. (1) Cod de procedură civilă, susține că urmează a fi apreciate critic revendicările reclamantului privind compensarea cheltuielilor de asistența juridică în sumă de 10 000 lei, fiindcă nu este probat caracterul real al cheltuielilor pretins suportate de reclamant, nefiind anexat în acest sens niciun document confirmativ. La fel, nu este probată necesitatea pretinselor cheltuieli judiciare de asistența juridică, or nu este clar cum a ajuns reclamantul la suma pretinsă și din ce constă aceste cheltuieli. În plus, nu este demonstrat caracterul rezonabil al cheltuielilor de asistență juridică.

Subliniază că din cele expuse, rezultă caracterul nejustificat și vădit exagerat al pretențiilor reclamantului de compensare a cheltuielilor judiciare de asistență juridică.

La fel, consideră că sunt neîntemeiate pretențiile reclamantului de compensare a cheltuielilor de evaluare, fiindcă Raportul de evaluare a pagubei nr. 1367/04A din 22 aprilie 2021 nu poate servi ca probă în prezenta cauză judiciară, mai ales că nu are valoare decât o simplă notă de plată pentru efectuarea unei reparații a automobilului defectat și nu reflectă pierderea valorii bunului, așa cum se cere prin art. 2025 alin. (2) Cod civil.

Reclamantul Ouș Iurie, în ședința de judecată nu s-a prezentat, procedura citării legale în privința cărui a fost respectată.

Reprezentantului reclamantului Ouș Iurie – avocatul Mișcoi Mihail, în ședința de judecată, a susținut acțiunea și a solicitat admiterea acesteia în sensul formulat.

Reprezentantului pârâtului S.R.L. ,,Radeva-Grup” – Guțanu Iurie, în ședința de judecată, nu a recunoscut acțiunea și a solicitat respingerea ca fiind neîntemeiată, susținând pe deplin poziția expusă în referință.

Pârâtul Pascari Alexandru, în ședința de judecată nu s-a prezentat, procedura citării legale în privința cărui a fost respectată.

Aprecierea instanței de judecată:

Audiind explicațiile participanților la proces, studiind cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate, examinând probele administrate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speța, instanța de judecată consideră că acțiunea urmează a fi admisă parțial pentru considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 5 alin. (1) Cod procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime.

În corespundere cu prevederile art. 130 Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege, astfel încât fiecare probă apreciindu-se de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficientă pentru soluționarea pricinii.

Potrivit art. 239 Cod de procedură civilă, hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărîrea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii, iar în conformitate cu exigențele alineatului (3) același articol, instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant și în numele legii, în corespundere cu art. 241 alin. (1) Cod de procedură civilă.

Din materialele cauzei rezultă că între S.R.L. ,,Radeva-Grup”, în calitate de ,,Angajator” și Pascari Alexandru, în calitate de ,,Salariat” 03 aprilie 2017 a fost încheiat contractul individual de muncă nr.18 (f. d. 31 verso-32).

Prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. *****16 aprilie 2021, Pascari Alexandru a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzută de art. 242 alin. (2) Cod contravențional, fiindu-i aplicată sancțiune sub formă de amendă în mărime de 24 unități convenționale și 6 puncte de penalizare (f. d. 22).

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 11 martie 2022 a fost respinsă ca fiind neîntemeiată contestația înaintată de contravenientul Pascari Alexandru împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei agentului constatator din cadrul Direcției de Poliție a mun. Chișinău a IGP MAI seria/nr. *****din 16 aprilie 2021 (f. d. 33-36).

La emiterea acestei hotărâri instanța a constatat că la 16 aprilie 2021, aproximativ ora 11:30 Pascari Alexandru, fiind la volanul stivuitorului, deplasându-se pe *****, încălcând prevederile Regulamentul circulației rutiere, ieșind de pe drumul adiacent la drumul public, nu a cedat trecerea automobilului de model de model ,,***** ***** n/î *****, condus de Ouș Iurie, ca rezultat s-a produs tamponarea autovehiculelor.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2022 a fost respins ca nefondat recursul avocatului Băgu Dinu în interesele contravenientului Pascari Alexandru și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 11 martie 2022 în privința lui Pascari Alexandru, în comiterea contravenției prevăzute de art. 242 alin.(2) Cod contravențional (f. d. 37, 38-41).

La fel, înscrisurile cauzei denotă că la solicitarea reclamantului Ouș Iurie de către inginerul-expert Ciobanu Adrian, a fost întocmit Actul de examinare a mijlocului de transport auto nr.1367/04A, la examinare participând Ouș Iurie și reprezentantul S.R.L. ,,Radeva-Grup" – Guțanu Iurie (f. d. 44).

Potrivit Raportului de evaluare a pagubei nr.1367/04A, la actul de examinare din 22 aprilie 2021 al automobilului marca „***** ***** n/î *****, întocmit de S.R.L. „„Expert Auto Plus", valoarea prejudiciului cauzat proprietarului autovehiculului de marca „***** ***** n/î *****, a fost estimată în mărime de 37926,83 lei (f. d. 45-51).

La 28 aprilie 2021, Ouș Iurie reprezentat de avocatul Mișcoi Mihail a expediat în adresa S.R.L. ,,Radeva-Grup" somația nr. 1, prin care a solicitat repararea prejudiciilor cauzate în urma deteriorării automobilului marca „***** ***** n/î ***** în sumă totală de 50 426,83 lei, formată din plata pentru efectuarea Raportului de evaluare a pagubei în sumă de 500 lei, prejudiciul material în mărime de 37926,83 lei, prejudiciul moral în cuantum de 10000 lei și cheltuielile pentru asistența juridică în sumă de 2000 lei (f. d. 52-53). Prezenta somație a fost recepționată de S.R.L. ,,Radeva-Grup" la 30 aprilie 2021, fapt confirmat prin avizul de recepție (f. d. 54).

Prin răspunsul nr.14-J din 04 mai 2021, S.R.L. ,,Radeva-Grup" l-a informat pe Ouș Iurie nu este de acord cu valoarea prejudiciului stabilit prin Raportul de evaluare a pagubei nr.1367/04A din 22 aprilie 2021, menționând că în vederea identificării prejudiciului real care a fost cauzat proprietarului automobilului marca „***** ***** n/î *****, va fi solicitată o altă expertiză extrajudiciară a valorii deteriorărilor a autovehiculului, fiind solicitat să nu efectueze reparația automobilului până la expertizarea acestuia (f. d. 55).

Ulterior, la 17 mai 2021, Ouș Iurie reprezentat de avocatul Mișcoi Mihail a expediat în adresa S.R.L. ,,Radeva-Grup" somația nr. 2, prin care a solicitat repetat, repararea prejudiciul cauzat în cuantum total de 50 426,83 lei în termen cât mai restrâns sau să comunice cuantumul despăgubirii constatat de către expertul contractat de S.R.L. ,,Radeva-Grup". Totodată, menționând că în cazul în care nu va fi reparat prejudiciul cauzat, în instanța de judecată va solicita, inclusiv și încasarea dobânzii de întârziere legală (f. d. 56).

Din conținutul răspunsului nr.17-J din 19 mai 2021 expediat de S.R.L. ,,Radeva-Grup" către Ouș Iurie, rezultă că S.R.L. ,,Radeva-Grup" a comandat desfășurarea expertizei independente a automobilului marca „***** ***** n/î *****, fiind stabilită examinarea acestuia pentru 26 mai 2021, ora 10:00, pe str. Alexei Mateevici, 75 de către expertul independent S.R.L. „Expert Centru". Fiind solicitat să prezinte automobilul defectat pentru a-l expertiza la data și ora indicată (f. d. 58). Prezentul răspuns, a fost recepționat de reclamantul Ouș Iurie la 27 mai 2021, ora 12:40, fapt confirmat prin extrasul din tracking log (f. d. 60).

Potrivit procesului-verbal de constatare a daunelor din 26 mai 2021 ora 10:00-10:30 întocmit de S.R.L. „Expert Centru", întocmit în prezența reprezentantului S.R.L. ,,Radeva-Grup" – Guțanu Iurie, rezultă că automobilul marca „***** ***** n/î ***** nu a fost prezentat pentru constatarea pagubelor (f. d. 90).

Înaintând prezenta acțiune, Ouș Iurie, prin intermediul avocatului Mișcoi Mihail a solicitat încasarea, în mod solidar, din contul S.R.L. ,,Radeva-Grup" și Pascari Alexandru a prejudiciului material suma de 37926,83 lei, prejudiciului moral cauzat prin contravenție în cuantum de 10 000 lei, dobânzii de întârziere în sumă de 11693,31 lei, compensarea cheltuielilor de evaluare în sumă de 500 lei și a cheltuielilor de judecată pentru taxa de stat în sumă de 1152,80 lei și pentru asistență juridică suma de 10000 lei.

În conformitate cu prevederile art. 9 alin. (1)-(2) Cod civil, drepturile și obligațiile civile apar în temeiul legii, precum și în baza actelor persoanelor fizice și juridice care, deși nu sînt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi și obligații civile, pornind de la principiile legislației civile. Drepturile și obligațiile civile apar: a) din contracte și din alte acte juridice; b) din acte emise de o autoritate publică, prevăzute de lege drept temei al apariției drepturilor și obligațiilor civile; c) din hotărîre judecătorească în care sînt stabilite drepturi și obligații; d) în urma creării și dobîndirii de bunuri în temeiuri neinterzise de lege; e) în urma elaborării obiectelor de proprietate intelectuală; f) în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane; g) în urma îmbogățirii fără justă cauză; h) în urma altor fapte ale persoanelor fizice și juridice și a unor evenimente de care legea leagă apariția unor efecte juridice în materie civilă.

Conform art. 10 alin. (1)-(2) Cod civil, persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă pînă la proba contrară. Neexercitarea de către persoanele fizice și juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

Conform art. 16 alin. (1) lit. g) Cod civil statuează că, apărarea dreptului civil se face, în condițiile legii, prin: repararea prejudiciului patrimonial și, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial.

Alineatul (2) al aceluiași articol, stipulează că, metodele de apărare prevăzute la alin. (1) pot fi invocate dacă sînt întrunite condițiile stabilite de lege și, după caz, de actul juridic pentru aplicarea acestora.

Potrivit art. 19 alin. (1)-(3) Cod civil, în condițiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat astfel. Se consideră prejudiciu patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daună reală), precum și profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege (profit ratat). Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferințele fizice și psihice, precum și diminuarea calității vieții. În cazul vătămării sănătății, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacități a corpului uman (prejudiciu biologic).

Iar alin. (5) prevede că repararea prejudiciului presupune repunerea persoanei lezate în situația în care s-ar fi aflat dacă prejudiciul nu se producea.

În conformitate cu art. 1998 alin. (1) – (3) Cod civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune. Prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăție se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege. O altă persoană decît autorul prejudiciului este obligată să repare prejudiciul numai în cazurile expres prevăzute de lege.

Potrivit art. 2013 alin. (1) – (2) Cod civil, persoanele a căror activitate este legată de un izvor de pericol sporit pentru lumea înconjurătoare (exploatarea vehiculelor, a instalațiilor, mecanismelor, folosirea energiei electrice, a substanțelor explozibile, efectuarea lucrărilor de construcții etc.) au obligația să repare prejudiciul cauzat de izvorul de pericol sporit dacă nu demonstrează că prejudiciul se datorează unui eveniment prevăzut la art.2012 (cu excepția cazurilor în care prejudiciul a survenit ca urmare a exploatării navelor aeriene) sau din intenția persoanei vătămate.

Aliniatele (2), (3), (5) din același articol, stipulează că obligația de reparare a prejudiciului revine persoanei care posedă izvorul de pericol sporit în baza dreptului de proprietate ori în alt temei legal sau persoanei care și-a asumat paza izvorului de pericol sporit. Posesorul izvorului de pericol sporit nu răspunde pentru prejudiciul cauzat dacă demonstrează că izvorul de pericol sporit a ieșit din posesiunea lui ca urmare a acțiunilor ilicite ale unor terți. În acest caz, răspunderea revine persoanei care a dobîndit în mod ilicit izvorul de pericol sporit. În măsura în care posesorul izvorului de pericol sporit este vinovat de faptul că izvorul a ieșit din posesiunea lui, el va răspunde pentru prejudiciu în mod solidar cu persoana care l-a dobîndit în posesiune în mod ilicit. Prejudiciul cauzat posesorilor izvoarelor de pericol sporit ca rezultat al interacțiunii acestora se repară potrivit dispozițiilor art.1998.

Potrivit art. 2025 alin. (1) Cod civil, repararea prejudiciului se face în natură, prin restabilirea situației anterioare (transmiterea unui bun de același gen și de aceeași calitate, repararea bunului deteriorat etc.), iar dacă aceasta nu este cu putință ori dacă persoana vătămată nu este interesată de repararea în natură, prin plata echivalentului bănesc (despăgubire), stabilit prin acordul părților sau, în lipsa unui asemenea acord, prin hotărîre judecătorească.

Prin prisma normelor enunțate, raportate la constatările din speță, instanța de judecată conchide că la caz, responsabilitatea pentru prejudiciului cauzat în rezultatul accidentului rutier îi revine posesorului izvorului de pericol sporit S.R.L. „Radeva-Grup”, care la data producerii accidentului deținea dreptul de proprietate a stivuitorul de marca *****, fără număr de înmatriculare, iar Pascari Alexandru, fiind angajatul acestei societăți, întru îndeplinirea obligațiilor de serviciu, conducea acest stivuitor.

Astfel, instanța reține că solicitarea reclamantului privind obligarea în solidar a S.R.L. „Radeva-Grup” și a lui Pascari Alexandru la repararea prejudiciului material este lipsită de temei legal, întrucât solidaritatea pasivă nu se prezumă, ci poate exista numai în cazurile expres prevăzute de lege sau rezultate din voința părților, deoarece dispozițiile art. 2005, art. 2013 Cod civil nu instituie o asemenea formă de răspundere între comitent și prepus, ci stabilesc în mod expres că obligația de reparare a prejudiciului cauzat de un izvor de pericol sporit revine posesorului acestuia, respectiv angajatorului, în timp ce salariatul care a acționat în exercitarea atribuțiilor de serviciu poate răspunde doar în raporturile interne cu angajatorul, în condițiile legii.

În aceste circumstanțe, pretenția reclamantului privind încasarea prejudiciului în mod solidar de la ambii pârâți este lipsită de temei, ce denotă respingerea pretențiilor privind repararea prejudiciului material și din contul lui Pascari Alexandru.

În conexiunea celor relatate, instanța de judecată concluzionează că S.R.L. „Radeva-Grup” are obligația de a repara lui Ouș Iurie prejudiciul material legat de deteriorarea mijlocului de transport de model „***** ***** n/î *****, stabilit prin Raportul de evaluare a pagubei nr.1367/04A, la actul de examinare din 22 aprilie 2021.

În acest context, instanța califică drept neîntemeiată susținerea reprezentantului pârâtului S.R.L. „Radeva-Grup”, precum că mărimea reală a prejudiciului poate fi determinată doar în urma unei expertize judiciare auto-tehnice complexe fiindcă este necesar să fie elucidate unele aspecte din domeniul științei și tehnicii, astfel cum acestea au fost indicate în Raportul de evaluare a pagubei nr.1367/04A din 22 aprilie 2021, întocmit de un evaluator autorizat, care oferă o analiză completă și fundamentată tehnic a daunelor cauzate.

Instanța reține că, potrivit art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte este obligată să probeze faptele pe care își întemeiază pretențiile sau apărările, în măsura în care legea nu prevede altfel. În acest context, pârâtul avea deplină posibilitate, în exercițiul drepturilor sale

procesuale, să formuleze o cerere de efectuare a unei astfel de expertiză, însă nu a procedat în acest sens pe parcursul examinării cauzei, astfel culpa revenindu-i exclusiv.

Prin urmare, nu pot fi reținute alegațiile reprezentantului pârâtului S.R.L. „Radeva-Grup" precum că trebuie apreciat critic Raportul de evaluare a pagubei nr.1367/04A din 22 aprilie 2021 efectuat de S.R.L. „Expertauto-Plus", care a stabilit valoarea prejudiciului cauzat proprietarului autovehiculului „*****", n/î ***** în sumă de 37 926,83 lei, pe motiv că în formula de calcul a fost pusă valoarea pieselor noi, dar nu valoarea pieselor uzate cu care a fost echipat automobilul deteriorat în momentul accidentului, or în cazul de față, evaluatorul a determinat prejudiciul material prin raportarea la costurile reale de reparație, utilizând valoarea de piață a pieselor disponibile la data întocmirii raportului – respectiv, piese noi furnizate de producător sau distribuitori autorizați.

De asemenea, nu poate fi reținut argumentul potrivit căruia înlocuirea pieselor uzate cu piese noi ar conduce la o îmbunătățire nejustificată a situației patrimoniale a reclamantului, atât timp cât reparația nu vizează modernizarea sau îmbunătățirea performanțelor autovehiculului, ci doar readucerea sa la funcționalitatea anterioară accidentului. Valoarea stabilită în raportul de evaluare reflectă, așadar, cheltuielile efective și necesare pentru remedierea prejudiciului și nu poate fi interpretată ca un simplu „cont de plată", ci ca valoare estimativă a reparației, în conformitate cu metodele acceptate de jurisprudență și legislația aplicabilă.

Obiecțiile formulate de pârât cu privire la fundamentul juridic invocat de evaluator nu sunt de natură să afecteze valoarea probatorie a Raportului de expertiză extrajudiciară nr. 1367/04A, întrucât acest document are caracter tehnic și nu juridic, iar scopul său este determinarea prejudiciului prin metode specifice evaluării auto, nu interpretarea sau aplicarea directă a normelor din Codul civil. Prin urmare, simpla indicare a Legii nr. 989/2002 privind activitatea de evaluare și a Legii nr. 414/2006 privind asigurarea obligatorie nu exonerează conținutul raportului de rigurozitate, întrucât aceste acte normative reglementează cadrul profesional și metodologic în care se efectuează evaluarea, mai mult ca atât, nu contravin, ci complementează principiul reparării integrale consacrat de art. 19 alin. (5) și art. 2025 Cod civil.

De altfel, Codul civil nu impune o metodă unică de calcul al prejudiciului, ci obligă la repunerea persoanei în situația anterioară, ceea ce în mod obiectiv presupune evaluarea costurilor reale de reparație, inclusiv prețul pieselor de schimb disponibile la data producerii prejudiciului.

Cât privește argumentul reprezentantului pârâtului precum că reclamantul nu s-a prezentat la data și ora notificată, ceea ce a dus la eșuarea expertizei din 26 mai 2021 și ca efect, au rămas neelucidate chestiunile care vizează valoarea prejudiciului real suportat de către reclamant, instanța îl apreciază critic, or din analiza probelor administrate în cauză, instanța reține că reclamantul nu a avut posibilitatea reală de a cunoaște data și ora examinării tehnice organizate de S.R.L. „Radeva-Grup" la 26 mai 2021, ora 10:00, întrucât răspunsul nr. 17-J din 19 mai 2021 a fost recepționat abia la 27 mai 2021, ora 12:40, fapt confirmat prin extrasul din tracking log, considerent din care absența reclamantului și neprezentarea autovehiculului la data programată nu pot fi imputate acestuia.

Totodată, instanța de judecată apreciază ca neîntemeiat argumentul invocat de reprezentantul S.R.L. „Radeva-Grup", care ar influența pretins întinderea prejudiciului, precum că și reclamantul Ouș Iurie este vinovat în producerea accidentului, susținând că acesta ar fi circulat pe contrasens în momentul producerii accidentului, or aceste afirmații nu sunt confirmate de niciun mijloc de probă, nefiind prezentat niciun act care ar atesta că reclamantul ar fi fost sancționat pentru vreo încălcare a regulilor de circulație în legătură cu acest accident.

Astfel, în lipsa unei constatări sau a unor probe directe, orice acuzație de vinovăție este lipsită de temei și nu poate fi reținută de instanță. Prin urmare, reclamantul nu poate fi considerat vinovat pentru producerea accidentului, iar cuantumul prejudiciului nu poate fi diminuat în baza unor presupuneri neprobate.

În conexiunea celor relatate, instanța de judecată reține că circumstanțele statuate în cauză, conturează cert faptul că în urma deteriorării autovehiculului „***** ***** n/î *****, prejudiciul material cauzat lui Ouș Iurie constituie suma de 37 926,83 lei, stabilit prin Raportul de evaluare a pagubei nr.1367/04A, la actul de examinare din 22 aprilie 2021 efectuat de către S.R.L. „Expert Auto Plus", în baza actului de examinare nr.1367/04A din 22 aprilie 2021, or alte probe care ar atesta contrariul instanței nu i-au fost prezentate.

Referitor la cerința reclamantului cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin contravenție, instanța reiterează prevederile art. 1998 alin. (1) Cod civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

În acest context este de remarcat că pentru apariția răspunderii delictuale este necesar un fapt juridic. Acest rol îl îndeplinește temeiul răspunderii delictuale. Temeiul răspunderii delictuale este componența delictului civil. Componența delictului civil constituie o totalitate de elemente esențiale formulate de legiuitor ca necesare și suficiente pentru angajarea răspunderii delictuale. Componența delictului civil include următoarele elemente (condiții): prejudiciul, fapta ilicită, raportul cauzal dintre faptă și prejudiciu și vinovăția. Fapta ilicită este fapta prin care, încălcându-se normele dreptului obiectiv, se lezează drepturile subiective sau interesele persoanei.

Totodată, se reține că lipsa cel puțin a uneia din condițiile descrise supra, potrivit regulii generale, exclude răspunderea delictuală, cu excepția cazurilor expres prevăzute de lege când răspunderea delictuală se poate angaja și în lipsa unor condiții. Dacă legea modifică sau restrânge cercul condițiilor necesare pentru angajarea răspunderii delictuale, suntem în prezența unor condiții speciale.

Pentru antrenarea răspunderii delictuale este necesar, ca între fapta ilicită și prejudiciu să existe un raport cauzal. Raportul cauzal este și condiția în funcție de care se determină mărimea despăgubirii. Se repară numai prejudiciul care este consecința directă a faptei ilicite. La fel, pentru angajarea răspunderii delictuale este necesară potrivit regulii generale să fie constatată vinovăția autorului faptei ilicite.

În conformitate cu art. 2036 alin. (1) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri.

Prin urmare, din sensul normei citate rezultă că prejudiciul moral se compensează numai în cazul cauzării acestuia prin fapte ce atentează şi lezează drepturile personale nepatrimoniale, adică prejudiciul este moral numai dacă este urmare a încălcării unor valori de aceeași natură.

Instanța notează că conform procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. *****din 16 aprilie 2021, Pascari Alexandru a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzută de art. 242 alin. (2) Cod contravențional, fiindu-i aplicată sancțiune sub formă de amendă în mărime de 24 unități convenționale și 6 puncte de penalizare (f. d. 22).

Potrivit certificatului de accident rutier din 16 aprilie 2021, întocmit de inspectorul principal al SDAR al SSTCR al DP mun. Chișinău, rezultă că la 16 aprilie 2021, Pascari Alexandru, conducând stivuitorul de marca *****, fără număr de înmatriculare în parcarea din

***** nu a ținut cont de situația rutieră și dexteritatea în conducere, necedând trecerea, prin ce a încălcat Regulamentul circulației rutiere, ca rezultat s-a tamponat cu automobilul de model „***** ***** n/î *****, condus de Ouș Iurie. În rezultatul acestui accident rutier unitățile de transport au fost deteriorate tehnic considerabil, careva persoane nu au avut nevoie de îngrijiri medicale (f. d. 21 verso).

Raportând prevederile legale enunțate la circumstanțele speței, instanța de judecată că la caz, reclamantului Ouș Iurie i-a fost lezat un drept patrimonial, iar compensarea prejudiciului moral cauzat prin lezarea drepturilor patrimoniale se admite numai în cazurile prevăzute expres de lege.

Totodată, instanța constată că prejudiciul moral invocat de Ouș Iurie nu a fost dovedit în mod obiectiv, nefiind prezentate probe care să demonstreze existența unei suferințe psihice efective, de natură să justifice repararea în bani a unui prejudiciu nepatrimonial. Nu au fost prezentate acte medicale, rapoarte psihologice, declarații ale martorilor sau alte probe care ar atesta afectarea concretă a integrității psihice sau a vieții personale a reclamantului, iar faptul că bunul său mobil a fost deteriorat, nu este, prin el însuși, suficient pentru a atrage răspunderea pentru prejudiciu moral.

De asemenea, instanța reține că nu au fost invocate și nici probate împrejurări agravante care să confere faptei ilicite un caracter ofensator, umilitor sau abuziv, care ar putea justifica compensarea unui prejudiciu moral.

Prin urmare, instanța conchide că în lipsa unei suferințe psihice reale, personale și dovedite, a unei legături cauzale directe între fapta ilicită și un prejudiciu nepatrimonial concret, cerința este neîntemeiată și nu întrunește condițiile prevăzute de lege pentru acordarea despăgubirilor morale, în asemenea împrejurări, instanța de judecată consideră că cerința lui Ouș Iurie cu privire la repararea prejudiciului moral urmează a fi respinsă.

Referitor la cerința cu privire la încasarea dobânzii de întârziere în suma de 11693,31 lei, în baza art. 2025 alin. (6) Cod civil, instanța de judecată reține următoarele considerente.

În conformitate cu art. 2025 alin. (6) Cod civil, autorul faptei ilicite datorează de asemenea dobîndă de întîrziere la rata determinată conform art.942 începînd cu data primirii de către persoana care răspunde de prejudiciu a somației de la partea vătămată. Dobînda de întîrziere se calculează din suma despăgubirii sau, în caz de reparare în natură a prejudiciului, din valoarea acelei reparații.

Potrivit dispozițiilor legale invocate, autorul faptei ilicite poate datora, pe lângă despăgubirea principală, și dobândă de întârziere, calculată conform art. 942 Cod civil, începând cu data primirii somației de către persoana care răspunde de prejudiciu.

Cu toate acestea, instanța reține că în speță, nu sunt întrunite condițiile legale pentru admiterea acestei cerințe, or pretențiile reclamantului decurg dintr-un raport juridic delictual, nu dintr-un contract sau o obligație cu scadență prestabilită.

Prin urmare, întrucât obligația de reparare a prejudiciului material a fost stabilită prin prezenta hotărâre, nu se poate considera că anterior a existat o sumă exigibilă, care să fi fost scadentă și neachitată cu întârziere.

În acest context, instanța notează că dobânda de întârziere presupune existența unei obligații bănești certe, lichide și exigibile, neachitată la termenul legal sau convențional, pe când în cazul răspunderii delictuale, data scadenței obligației de plată nu este anterioară hotărârii judecătorești, ci coincide cu data rămânerii definitive a acesteia. Așadar, nu poate fi calculată dobândă pentru o sumă ce nu era datorată în mod cert anterior stabilirii ei prin judecată.

De asemenea, expedierea de către reclamantul Ouș Iurie a somației extrajudiciare nu are, în sine, efectul de a transforma o pretenție într-o sumă certă și scadentă, în lipsa unei recunoașteri sau a unui temei juridic precis care să stabilească cuantumul și exigibilitatea prejudiciului.

În consecință, instanța conchide că cerința privind încasarea dobânzii de întârziere este neîntemeiată, fapt ce generează respingerea acesteia.

Cu privire la solicitarea reclamantului privind încasarea cheltuielilor de judecată, instanța reține că în conformitate cu art. 82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și cheltuielile legate de judecarea cauzei.

În conformitate cu art. 90 lit. g) Cod de procedură civilă, din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte cheltuielile de efectuare a expertizei.

Conform prevederilor art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului - proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Potrivit bonului fiscal din 27 aprilie 2021, reclamantul Ouș Iurie a suportat cheltuieli pentru evaluarea prejudiciului automobilului defectat în sumă de 500 lei, achitată pentru întocmirea raportului de evaluare a pagubei nr.1367/04A din 22 aprilie 2021 (f. d. 43).

Astfel, cheltuielile de efectuare a expertizei în mărime de 500 lei, urmează a fi compensate reclamantului Ouș Iurie din contul pârâtului S.R.L. „Radeva-Grup”.

Potrivit ordinului de încasare a numerarului nr.6VE9-B200 din 31 ianuarie 2023 (f. d. 2), la înaintarea cererii de chemare în judecată, a fost achitată taxa de stat în mărime de în mărime de 1488,60 lei.

Prin prisma dispozițiilor legale precitate și având în vedere faptul că pretențiile reclamantului s-au constatat a fi parțial întemeiate, instanța de judecată consideră necesar de a admite parțial pretenția reclamantului cu privire la compensarea taxei de stat și de a încasa din contul S.R.L. „Radeva-Grup” cu titlu de cheltuieli de judecată pentru taxa de stat proporțional părții admise din pretenții suma de 1137,80 lei. În rest, suma de 350,8 lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru taxa de stat urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

În conformitate cu art. 96 alin. (1), (1^1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut cîștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Cheltuielile menționate la alin.(1) se compensează părții care a avut cîștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

În acest contest se va reține și pct. 21^1 a Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la practica aplicării de către instanțele judecătorești a legislației despre încasarea cheltuielilor de judecată în cauzele civile nr. 25 din 28.06.2004, care indică că soluționând cererile de restituire a cheltuielilor pentru asistență juridică acordată, instanțele vor reține următoarele: Pornind de la practica CEDO, cheltuielile pentru asistența juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime. Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CEDO, se evidențiază necesitatea prezentării, de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: a. dovada achitării onorariilor avocaților (copii de pe dispozițiile de plată prin virament sau bonurile de plată); b. copia de pe facturile de strictă evidență, emisă pentru clienți persoane juridice și în alte cazuri stabilite de legislație; c. listă detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat și a timpului aferent acestora (cu tariful și orarul).

Instanța atestă că interesele reclamantului Ouș Iurie au fost reprezentate de avocatul Mișcoi Mihail, fapt ce se confirmă prin mandatul seria ***** (f. d. 9). Deși partea reclamantă a solicitat încasarea cheltuielilor pentru asistență juridică în mărime de 10 000 lei, nu a fost prezentat vreun act în acest sens (contract de prestări servicii, bon de plată etc.).

Prin urmare, reținând lipsa probelor ce ar demonstra indubitabil faptul suportării de către reclamantul Ouș Iurie a cheltuielilor pentru asistența juridică acordată prin intermediul avocatului Mișcoi Mihail în legătură cu examinarea prezentului litigiu în instanța de judecată, cheltuieli ce urmau a fi reale, necesare și rezonabile, judecătorul consideră cerința cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică ca fiind neîntemeiată și pasibilă de a fi respinsă.

Față de cele ce preced și luând în considerație circumstanțele de fapt elucidate mai sus, probele acumulate la materialele dosarului și raportându-le la normele legale aplicabile speței în cauză, instanța de judecată ajunge cert la concluzia de a admite parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Ouș Iurie, prin intermediul avocatului Mișcoi Mihail, de a încasa din contul S.R.L. ,,Radeva-Grup" cu titlu de prejudiciu material suma de 37 926,83 lei, cu titlu de cheltuieli pentru evaluare suma de 500 lei și cu titlu de cheltuieli de judecată pentru taxa de stat proporțional părții admise din pretenții suma de 1137,80 lei. În rest, de a respinge pretențiile formulate de Ouș Iurie împotriva S.R.L. ,,Radeva-Grup" și Pascari Alexandru cu privire la încasarea prejudiciului material și moral, dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiate.

În conformitate cu art. art. 90, 94, 96, 238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată

hotărăște:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Ouș Iurie, prin intermediul avocatului Mișcoi Mihail împotriva S.R.L. ,,Radeva-Grup" și Pascari Alexandru cu privire la încasarea, în mod solidar, a prejudiciului material și moral cauzat prin contravenție, dobânzii de întârziere, compensarea cheltuielilor de evaluare și a cheltuielilor de judecată.

Se încasează din contul S.R.L. ,,Radeva-Grup" (IDNO *****, sediul *****) în beneficiul lui Ouș Iurie (născut la *****, IDNP *****, domiciliat *****) cu titlu de prejudiciu material suma de 37 926,83 (treizeci și șapte mii nouă sute douăzeci și șase lei și optzeci și trei bani) lei, cu titlu de cheltuieli pentru evaluare suma de 500 (cinci sute) lei și cu titlu de cheltuieli de judecată pentru taxa de stat proporțional părții admise din pretenții suma de 1137,80 (una mie una sută treizeci și șapte lei și optzeci bani) lei, iar în total suma de 39564,63 (treizeci și nouă mii cinci sute șaizeci și patru lei și șaizeci și trei bani) lei.

În rest, pretențiile formulate de Ouș Iurie împotriva S.R.L. ,,Radeva-Grup" și Pascari Alexandru cu privire la încasarea prejudiciului material și moral, dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată se resping ca neîntemeiate.

Hotărârea este cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Președintele ședinței,
judecător Angela Furdui